

Requested by: Donna Onesian; Janet Onesian; Peter, Alex, Abby and Cali Kalil; Narses and Alice Gedigian

After business hours, or in case of emergency, please contact Der Hrant on his cell phone.

**Պօղոս Առաքելի Կողմէ Կորնթացիներուն Գրուած Առաջին Նամակէն
(13:11-14:5)**

Երբ երեխայ էի երեխայի պէս կը խօսէի, երեխայի պէս կը խորհէի եւ երեխայի պէս կը տրամաբանէի. իսկ երբ տղամարդ դարձայ, բոլոր երեխայական բաները մէկ կողմ դրի: Նոյնպէս ալ, մենք այժմ զԱստուած կը տեսնենք աղօտ կերպով, կարծես Հայելիի մը մէջէն. բայց երբ ամէն բանի կատարումը գայ՝ զայն պիտի տեսնենք դէմ առ դէմ: Այժմ միայն մասնակիօրէն կը ճանչնամ զԱստուած, բայց այն ատեն պիտի ճանչնամ ամբողջապէս, ճիշդ ինչպէս ինք զիս կը ճանչնայ:

Ներկայիս, ուրեմն, միակ կարեւոր բաներն են՝ Հաւատքը, յոյսը եւ սէրը. իսկ այս երեքէն մեծագոյնը՝ սէրն է:

Ուրեմն՝ սիրոյ Հետամուտ եղէք: Միաժամանակ Հոգեւոր պարգէներուն փափաքով եղէք, մասնաւոր մարգարէութեան: Որովհետեւ, օրինակ, անծանօթ լեզուներով խօսողը մարդոց չէ որ կը խօսի, այլ՝ Աստուծոյ. որովտեսեւ ոչ ոք զինք կը Հասկնայ, թէպէտեւ անիկա Հոգիին զօրութեամբ խորհուրդներ կը պատմէ: Մինչդեռ մարգարէութիւն ընողը մարդոց կը խօսի՝ անոնց Հաւատքը ամրապնդելու, զանոնք մխիթարելու եւ քաջալերելու Համար: Լեզուներ խօսողը միայն ինք կ'օգտուի, մինչդեռ Աստուծոյ պատգամները Հոգակողը՝ ամբողջ եկեղեցիին շինութիւն կը բերէ: Ես պիտի ուզէի որ բոլորդ ալ լեզուներ խօսիք, բայց կը նախընտրեմ որ մարգարէութիւն ընէք. որովհետեւ մարգարէութիւն ընողը աւելի օգտակար կ'ըլլայ, քան լեզուներով խօսողը, բացի այն պարագայէն՝ երբ թարգմանող մը գտնուի, եւ ամբողջ եկեղեցին օգտուի:

Յիսուս Քրիստոսի Աւանդանէն Ըստ Մարկոսի (2:1-12)

Քանի մը օրեր ետք Յիսուս վերադարձաւ Կափառնայում: Անմիջապէս որ լուր տարածուեցաւ թէ տան մէջ կը գտնուի, շատեր Հաւաքուեցան Հոն, այնքան որ դրան առջեւ իսկ տեղ չէր մնացած: Եւ Յիսուս Աստուծոյ խօսքը կը քարոզէր անոնց:

Այդ միջոցին Յիսուսի բերին անդամաւոր մը, որ չորս Հոգիներ շարկած էին: Երբ բազմութեան պատճառով չկրցան զայն Յիսուսի մօտ բերել, քակեցին տունին տանիքը եւ առաստաղը բանալով՝ անդամաւորը մահիճով վար իջեցուցին: Յիսուս անոնց Հաւատքը տեսնելով, ըսաւ անդամաւործին.

«Որդեակ, մեղքերդ ներուած ըլլան քեզի:

Օրէքի ուսուցիչներէն ոմանք, Հոն նստած էին, սկսան մտովի քննադատել զայն. «Ինչպէ՞ս կը Համարձակի ասանկ բան ըսել. ըրածը Հայհոյութիւն է: Աստուծմէ զատ ո՞վ կրնայ մեղքերը ներել»:

Յիսուս վայրկեանին գիտցաւ անոնց մտածումը եւ ըսաւ.

«Ինչո՞ւ այդպէս կը մտածէք: Ո՞ր մէկը դիւրին է. անդամաւործին՝ «Մեղքերդ ներուած են քեզի» ըսելը, թէ՛ «Եւ մահիճդ առ եւ տուն գնա» ըսելը: Բայց պէտք է գիտնաք, թէ Մարդու Որդին երկրի վրայ իշխանութիւն ունի մեղքերը ներելու:

Ու դառնալով անդամաւործին, ըսաւ.

«Քեզի կ'ըսեմ, ել, առ մահիճդ եւ տուն գնա:

Անդամաւորը անմիջապէս բոլորին դիմաց ոտքի ելաւ, վերցոյց իր մահիճը եւ դուրս ելաւ: Բոլորն ալ զարմացան. կը փառաւորէին զԱստուած եւ կ'ըսէին. «Ասպիսի բան բնաւ տեսած չէինք»:

First Epistle of St. Paul to the Corinthians 13:11-14:5

When I was a child, I talked like a child, I thought like a child, I reasoned like a child. When I became a man, I put the ways of childhood behind me. For now we see only a reflection as in a mirror; then we shall see face to face. Now I know in part; then I shall know fully, even as I am fully known.

And now these three remain: faith, hope and love. But the greatest of these is love.

Follow the way of love and eagerly desire gifts of the Spirit, especially prophecy. For anyone who speaks in a tongue does not speak to people but to God. Indeed, no one understands them; they utter mysteries by the Spirit. But the one who prophesies speaks to people for their strengthening, encouraging and comfort. Anyone who speaks in a tongue edifies themselves, but the one who prophesies edifies the church. I would like every one of you to speak in tongues, but I would rather have you prophesy. The one who prophesies is greater than the one who speaks in tongues, unless someone interprets, so that the church may be edified.

The Gospel of Jesus Christ According to Mark 2:1-12

A few days later, when Jesus again entered Capernaum, the people heard that He had come home. They gathered in such large numbers that there was no room left, not even outside the door, and He preached the word to them. Some men came, bringing to Him a paralyzed man, carried by four of them. Since they could not get him to Jesus because of the crowd, they made an opening in the roof above Jesus by digging through it and then lowered the mat the man was lying on. When Jesus saw their faith, He said to the paralyzed man, “Son, your sins are forgiven.”

Now some teachers of the law were sitting there, thinking to themselves, “Why does this fellow talk like that? He’s blaspheming! Who can forgive sins but God alone?”

Immediately Jesus knew in His spirit that this was what they were thinking in their hearts, and He said to them, “Why are you thinking these things? Which is easier: to say to this paralyzed man, ‘Your sins are forgiven,’ or to say, ‘Get up, take your mat and walk’? But I want you to know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins.” So He said to the man, “I tell you, get up, take your mat and go home.” He got up, took his mat and walked out in full view of them all. This amazed everyone and they praised God, saying, “We have never seen anything like this!”

*Coffee hour today is sponsored by
George Sarkisian
In loving memory of
Zarry Sarkisian*

*Special 50th Anniversary wishes are extended to
Hachig and Christine Kazarian
By
Garry and Patti Javizian*

